

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af lovforslag nr. L 156: Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, lov om varmforsyning, lov om Energinet Danmark, lov om planlægning, lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning og lov om varmforsyning. (Energispareaftalen, havvindmølleudbud, statens købepligt til regionale eltransmissionsnet og gasdistributionsnet, kommuners påbegyndelse af nye aktiviteter i relation til bestemmelserne om modregning i bloktilskud m.v.).

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).
(Fremsat 9/2 2006).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Med dette lovforslag kommer vi omkring mange hjørner i den danske energipolitik. Mange af hjørnerne har vi været omkring i vores daglige arbejde i Folketingets Energiudvalg, men alligevel er der en række af de punkter, som vi i dag behandler i dette meget store lovforslag, som jeg vil komme særlig ind på.

Det første element, som jeg vil kigge nærmere på, er statens købepligt til de regionale el- og gasnet. Den nuværende lovgivning har vist sig at være uklar på en række områder, og det er

vigtigt, at vi får rettet op på det. Det får vi med det foreliggende lovforslag.

For Venstre er det helt afgørende, at der er en fri og lige konkurrence på el- og gassiden, som sikrer, at selskaber og forbrugere får deres gas og deres el på lige og fornuftige betingelser, som også er gennemsigtige for den enkelte forbruger. Derfor er det efter vores opfattelse fornuftigt, at staten via Energinet Danmark har ejerskabet til både det overordnede og det regionale net, og at staten via Energinet Danmark overtager ejerandelene, i takt med at netselskaberne fusionerer eller afhænder deres ejerandele. Det synes vi er fornuftigt, og det bakker vi meget kraftigt op.

Et andet vigtigt element i forslaget er en række ændringer i energiforsyningslovene, der er nødvendige som konsekvens af den aftale, der tidligere i år blev indgået om den fremtidige energispareindsats, og som en bred kreds af partier her i Folketinget står bag. Det er en meget ambitiøs aftale. Hvert år skal der spares 7,5 PJ svarende til 1,75 pct. af energiforbruget, og det er ganske flot. Danmark har siden 1970'erne formået at fastholde et uændret energiforbrug trods en økonomisk vækst på over 50 pct., og den linje fortsættes med den indgåede aftale.

Det er også vigtigt for Venstre, at der er en meget høj grad af frivillighed i aftalerne. Brancherne får lagt nogle klare rammer for de muligheder, de har, og der er indgået aftaler med en række af brancheforeningerne om, hvordan de enkelte brancher skal nå målene. Der er tale om frihed under ansvar for de enkelte brancher, og vi vil løbende følge op på, om de når de mål, der er fastsat. Gør de det ikke, er det klart, at vi vil komme efter dem, der ikke når de fastsatte mål.

Kl. 17.10

Lovforslaget indeholder også en række større og mindre ting angående den bagvedliggende lovgivning om havvindmøllerne ved Horns Rev. Forslaget sikrer, at disse ting falder på plads. Et punkt i lovforslaget angår Elsams salg af Fynsværket til Vattenfall og dermed overdragelsen af pligten til at afbrænde 150.000 t halm på Fynsværket. Det falder også på plads med det foreliggende lovforslag, og endelig behandles PSO for el, som især gartnerierne vil få stor glæde af.

Der er tale om et meget omfattende lovforslag, og jeg er sikker på, at med den brede enighed, der har været ved de forudgående forhandlinger, vil der også her i Folketinget være bred enighed om elementerne i lovforslaget.

Torben Hansen (S):

Herhjemme har der i mange år været en meget god og en meget vigtig tradition for brede aftaler på energiområdet, og 29. marts-aftalerne fra 2004 synes vi var en vigtig milepæl i dansk energipolitik: Kapitalsagen blev løst, og der blev aftalt mere vedvarende energi, især vindenergi – men i parentes bemærket må man jo sige, at det kniber ganske alvorligt med opstillingen af landvindmøller i den forbindelse – og ejerforholdene til nettet blev også afklaret. Oven i det skal så lægges, at vi i juni sidste år indgik en mindre omfattende aftale, nemlig energispareaftalen, som rigtigt gennemført kan give et gigantisk løft på energibesparelses- og teknologiområderne.

Socialdemokratiet er tilfreds med udmøntningen af energispareaftalen, der er foretaget i dette lovforslag. Vi er helt på det rene med, at det ikke er alle aktører inden for branchen, der er vildt begejstrede, men det er en uomtvistelig nødvendighed at gennemføre reelle energibesparelser i Danmark, også fordi alle beregninger viser, at der er rigtig god samfundsøkonomi i det.

Vi er tilfredse med, at energispareaftalen opererer med bindende målsætninger, som Socialdemokratiet anser for at være nødvendige, også i mange andre facetter i energipolitikken, f.eks. i diskussionen om den kommende energistrategi. Nu er ballet åbnet, regeringen har vist, at den er parat til bindende målsætninger på energispareaftalen, og jeg regner selvfølgelig med, at den også er parat til bindende målsætninger i den kommende energistrategi.

En del af 29. marts-aftalen, også udbygningen af havvindmølleparkerne, kører for så vidt efter det aftalte, men som jeg sagde i min indledning, synes jeg, det er yderst utilfredsstillende, at plangrundlaget for landvindmøllerne ikke er på plads endnu, her lang tid efter at det skulle være i orden. Hvis ikke der snart sker noget, kan et landsplandirektiv være løsningen i den sidste ende, men det regulære smøleri, vi kan se rundt omkring, kan risikere at være medvirkende til at blokere for den aftalte udskiftningsordning for landvindmøller og dermed også være med til at blokere for dansk industri og dansk selvforsyning.

Statens købepligt til de regionale eltransmissionsnet og gastransmissionsnet var også en væsentlig del af 29. marts-aftalen. Vi har forståelse for, at det er komplicerede sager, når det gælder det indirekte ejerskab, og vi er tilfredse med, at

bestemmelsen udvides, så fortabelse af bestemte indflydelse også udløser afståelsespligt. Men vi vil på baggrund af tidligere spørgsmål, 29. marts-aftalen og høringssvarene arbejde videre med afståelsesvilkårene for det indirekte ejerskab, da det for Socialdemokratiet er yderst vigtigt, at der ikke på noget tidspunkt kommer til at opstå tvivl om, hvem der skal overtage de regionale net, og ej heller om, at det af hensyn til forsyningssikkerhed og konkurrence i sidste ende er Energinet Danmark, der skal eje nettene.

Af høringsnotatet fremgår det i forbindelse med bestemmelses stk. 4, at der vil ske yderligere tilføjelser og ændringer for at klargøre bestemmelserne, og det vil selvfølgelig være mest gavnligt, hvis forligspartierne er med i denne proces.

I § 37 vedrørende de kommunale aktiviteter synes vi faktisk, der er nogle uklarheder. Lovforslaget kan eksempelvis give nogle sidegevinster, som næppe har været tilsigtede, og lad os som eksempel tage Nyborg Forsyning og Service A/S, der er aktionær i Elsam og ønsker at bevare sin ejerandel. Staten har sagt, at det er helt fint, også efter fusionen Elsam-DONG, men Nyborg Forsyning vil imidlertid med denne ændring blive ejer af et selskab, der også driver olieefterforskning. Betyder det så, at det er en ny aktivitet, som Nyborg Forsyning ikke må deltage i? Nyborg Forsyning må derefter bede DONG indstille den aktivitet, hvilket naturligvis er absurd, eller sælge sine aktier.

Kl. 17.15

Alt taget i betragtning er Socialdemokratiet positivt over for det her lovforslag. Vi skal jo også nå til enighed om det i de kommende måneder, og det er jeg også sikker på at vi når, da det er en udmøntning af de indgåede aftaler.

Men der rejser sig også nogle spørgsmål i høringssvarene, især om § 35 og § 37 i elforsyningsloven, som jo selvfølgelig ikke er uden betydning for det samlede billede af lovforslaget, og dem vil vi finkæmme lidt i de kommende måneder.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Næste ordfører er fru Tina Petersen.

Tina Petersen (DF):

På Dansk Folkepartis vegne vil jeg sige, at vi har kigget meget overordnet på forslaget. L 156 har været lidt af en omgang at komme igennem.

Igennem årene er der indgået mange aftaler, både til højre og til venstre. Det er ganske interessant, og det vidner lidt om den problematik, der ligger i lovforslaget.

Overordnet set er Dansk Folkeparti meget tilfreds med lovforslaget. Vi ved også godt, at det er finanslovstof, men vi påpeger endnu en gang, som vi har gjort mange gange før, at det jo har en forgænger i L 236, og at der ligger en hovedaftale med Dansk Folkeparti, nemlig 29. marts 2004-aftalen.

Denne aftale skulle fremover sætte grænser for den helt frie adgang til forbrugerne, at man ikke bare kan gå i forbrugernes lommer, hvad angår PSO-finansierede energiaktiviteter. Dansk Folkeparti ønsker ikke at pålægge forbrugerne yderligere dobbeltbetalinger. Som min forgænger meget nøjagtigt sagde i sin tid, da L 236 blev behandlet: Husk at vi har skattestop, og dermed har vi også et afgiftsstop.

Dansk Folkeparti er klar over, at der foreligger to aftaler fra den 29. marts 2004, og dermed vil vi gerne ikke mindst minde energiministeren om, at der er en del af den gamle aftale fra L 236, som blev vedtaget uden om Dansk Folkeparti.

Der er en del elementer i høringssvarene til L 156, som virker bekymrende på os, bl.a. når vi snakker om forbrugernes mulighed for at deltage i og ytre sig i bestyrelserne. Der er også andre problemer i bemærkningerne til forslaget: side 24, nr. 13, planloven, kan også skabe nogle problemer, og vi stiller spørgsmål vedrørende det.

Samtidig har der været nogle henvendelser, hvor institutioner mener, at det, der har været problematikken i det gamle lovforslag, er, at de skal henvende sig til alt for mange forskellige instanser, når de enten skal klage eller have fat i nogle, som kan besvare spørgsmål. Måske skulle man i dette forslag centralisere den opgave lidt mere.

Dansk Folkeparti vil selvfølgelig stille masser af opklarende spørgsmål under udvalgsarbejdet. Indtil videre ser det da ud til, og det håber vi da selvfølgelig på, at der kommer styr på de her ting. Vi kan også se i lovforslaget, at man får styr på kommunernes aktiviteter.

Vi ser jo selvfølgelig frem til, at vi får nogle gode svar på vores spørgsmål, at man får implementeret høringssvarene, og vi er selvfølgelig positive.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Så er næste ordfører fru Charlotte Dyremose.

Charlotte Dyremose (KF):

Der er jo heldigvis aldrig nogen, der har lovet, at energistof skulle være let.

Overordnet set er det lovforslag, vi her behandler, jo et udtryk for et bredt samarbejde i Det Enerkipolitiske Udvalg, og helt overordnet fra konservativ side finder vi, at energipolitikens mål jo selvfølgelig skal være, at vi finder nogle fornuftige muligheder for at lave en konstruktiv energispareindsats, der gøres på en måde, så de berørte parter selvfølgelig får nogle fleksible muligheder for at løse det på den måde, som de nu engang bedst kan gøre det på. Det er jo en fin balance mellem, at virksomhederne, dansk erhvervsliv, skal kunne fungere, og at vi skal gøre, hvad vi kan, for at spare mest muligt på energien.

Kl. 17.20

Der er en række tiltag i det her lovforslag, som skaber en større grad af fleksibilitet. Jeg vil primært nævne fritagelsen for den såkaldte PSO-afgift. Som sagt var der ikke nogen, der sagde, det skulle være nemt. Det behøver jo heller ikke nødvendigvis at være nemt at forstå vores kodesprog.

Men det giver i hvert fald en mulighed for, at overskydende elektricitet kan blive brugt til opvarmning, og det skaber en vis fleksibilitet, bl.a. fordi vi i Danmark har et stort antal vindmøller, som nogle gange producerer mere, fordi der er meget vind. Det giver derfor nogle gange en overproduktion af el, og så er det en konstruktiv mulighed at kunne bruge den til varme, så vi ikke bare eksporterer den til en meget lav pris, men i stedet bruger den til opvarmning. Det var et forsøg på at gøre den del lidt lettere tilgængelig.

Derudover giver vi nu det, der hedder net- og distributionsselskaberne, nogle fleksible muligheder for at leve op til de rammebetingelser, som vi har fastsat i et bredt forlig. Vi er fra De Konservatives side utrolig glade for, at vi har kunnet gøre det på den måde, så man netop får den fleksible mulighed for at leve op til rammen. Det betyder naturligvis, at man skal leve op til rammen, men at man også har mulighed for at vurdere, hvordan man bedst gør det.

Derudover finder vi naturligvis, at det er helt naturligt, at man kan overdrage de pålæg, der er om brug af biomasse. Det væsentlige må her være, at vi får brugt den mængde biomasse til elproduktionen, og det er ikke nødvendigvis så vigtigt, at det lige er den produktionsenhed, der

skulle have gjort det, der udfører forpligtelsen, bare den bliver udført.

Alt i alt kan vi bakke op om det her forslag, vi er også glade for, at vi nu får rammebestemmelserne i orden i forhold til den havvindmøllepark, der skal sættes op på Horns Rev, og vi kan naturligvis også støtte den del af forslaget.

Vi går derfor meget positivt ind i udvalgsarbejdet og ser frem til, at vi også der får drøftet de små teknikaliteter, der fortsat kunne være.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Som flere ordførere har været inde på, er det her jo en del af det brede energiforlig og en opfølgning på det brede energiforlig, og derfor går vi selvfølgelig også positivt ind i drøftelserne af det her lovforslag, der er noget af en moppedreng, som jeg tror fru Tina Petersen også var inde på.

Derfor kan vi jo ikke være helt sikre på, at man har fået fat i alle detaljer fra starten, men jeg har da i hvert fald to ting, som jeg godt kunne benytte anledningen til at spørge ministeren om, og jeg skal ikke af samme grund, som jeg lige har sagt, dadle ministeren, hvis ikke han kan svare på det på stående fod. Men jeg synes i hvert fald, at det er det, vores politiske interesse lige nu kredser om.

Der er spørgsmålet om overtagelsen af de regionale net. Der var faktisk en bred politisk enighed om, at det af hensyn til både konkurrencen på markedet og forbrugernes sikkerhed var vigtigt at få en så stor del af nettet, altså infrastrukturen, over i Energinet Danmark i ikke-kommercielt regi.

Jeg synes for at sige det rent ud, at det er svært at gennemskue, hvor mange af de regionale net der i øjeblikket er i spil som følge af de transaktioner, der allerede er foregået på energiområdet, siden vi lavede forliget, nemlig alle de salg af selskaber, sammenlægninger osv., der er foregået med NESA, Elsam, DONG osv. Jeg er også klar over, at en del af det er uafklarede processer, men det, der selvfølgelig er interessant, er, om det, vi nu går i gang med at vedtage, spiller ind på det og på hvilken måde.

Derfor kunne jeg godt tænke mig en lidt mere klar status end de høringssvar, jeg indtil nu har læst, giver på, hvor stor en del af de regionale net der allerede er på vej over i Energinet Danmark som følge af den aftale, der har været ind-

til nu, hvor mange der er uafklarede, og hvor mange der slet ikke er i spil. Den opdeling synes jeg vil have stor betydning for at danne sig et overblik.

Så er der jo andre ting, som ikke er direkte relaterede til det her lovkompleks, men som det indirekte berører. Den ene er jo bl.a. hele ideen om at få gang i udskiftningsordninger af vindmøller. Der ved jeg ikke, om ministeren er i stand til at give os en lille føling af, hvordan det går med det. Vi har fra starten været bekymret for, om vi kunne få de nye møller op. Det var en vigtig del af det her forlig for vores vedkommende. Skiftende ministre har hele tiden lovet, at det nok skulle komme på plads. Det er ikke på plads endnu, men jeg synes, det kunne være interessant at høre, om der er bevægelse i det.

Kl. 17.25

Endelig er der hele energispareindsatsen. Jeg er sådan set enig med de ordførere, der har nævnt, at det er en god plan, vi har. Det er lidt ærgerligt, at transportområdet ikke er med, det kan vi forhåbentlig komme tilbage til, når vi skal diskutere energistrategi, men det er også bare for at signalere, at vi synes, det er en god model, altså form, med at have nogle konkrete målsætninger og nogle virkemidler. Jeg håber, vi kan hive den med ind i de drøftelser om energistrategien, som vi skal have, for alt det her hænger jo sammen.

Men de to ting, som jeg håbede ministeren måske havde mulighed for at kommentere, var altså: Hvor mange regionale net er i spil? Hvordan går det med vores vindmøller på land?

Med de bemærkninger vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører er fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Som udgangspunkt er vi positive, men ligesom flere ordførere har nævnt heroppefra, er det jo en relativt stor moppedreng, og det er teknisk kompliceret, så under alle omstændigheder kræver det en meget grundig gennemgang, inden det kommer til tredje behandling.

Langt de fleste af ændringsforslagene er jo nogle, der handler om områder, hvor vi har brede aftaler, og hvor vi i SF også er med, og det betyder, at vi under alle omstændigheder skal være enige, inden vi kan trykke på knapperne ved tredjebehandlingen.

Det er ikke alt, jeg kommenterer heroppefra, det kan jeg simpelt hen ikke nå, så hvis der er noget, jeg ikke har kommenteret, så er det ikke ensbetydende med, at jeg ikke har nogen spørgsmål til det.

Jeg vil starte med energibesparelserne og den delvise udmøntning, som er med i det her, af energispareaftalen fra juni 2005. Der er det jo sådan, at vi har rejst nogle spørgsmål til den måde, det er udmøntet på, og vi har aftalt, at vi har en teknisk gennemgang på fredag. Det betyder jo, der kan være noget, der også får indflydelse på selve lovgivningen, men det kan jeg ikke gennemskue på nuværende tidspunkt.

Med hensyn til det, der står her, er der to ting, jeg godt vil kommentere, hvis Venstres ordfører vil lade være med at optage ministeren et øjeblik – venligt sagt. Den ene handler om, at kommunerne får pligt til at meddele dispensation fra tilslutningspligten, hvis det er sådan, at man har et nyt byggeri, der er lavenergibyggeri. Der står i de generelle bemærkninger: til eksisterende eller ny bebyggelse, herunder lavenergihuse. Jeg ved ikke, om ministeren kan svare på det her, men jeg undrer mig over »herunder«, for jeg har opfattet det sådan, at det kun er en fritagelse for påbuddet om elvarme og fritagelse for tilslutningspligten, hvis det er lavenergibyggeri.

Den anden ting er, at der her laves en opblødning mellem el og varme, og det synes jeg er fornuftigt nok, det indgår jo også i vores energispareaftale. Tiden er løbet fra den meget skrappe opdeling mellem el og varme, men det får så mig til at rejse spørgsmålet om, hvorvidt vi ikke også skulle gøre noget ved den paragraf i elforsyningsloven, der styrer F&U-midlerne. Det er § 29, hvor der i dag står, at det kun kan anvendes til elteknologier, og jeg synes, det burde være vigtigt for os alle sammen at få det blødt op, sådan at man kan se lidt mere integreret på det end kun snævert el.

Jeg vil ikke kommentere det, der står om havmølleparkerne. Biomasseplanen eller den del af det handler jo om, at Fynsværket stadig væk skal til at fyre biomasse ind, også selv om det har skiftet ejere, men jeg vil i den sammenhæng godt sige, at vi er meget bekymrede for, hvordan det går med den del af vores 2004-aftale, der handler om biogassen, hvor vi jo har aftalt, at der skulle udbygges med biogas, men det sker bare ikke. Så det er i hvert tilfælde noget, vi også vil tage op under udvalgsbehandlingen.

Så kommer vi til det, der virkelig volder problemer, og det er statens købepligt til de regiona-

le transmissionsnet, dem vi ikke fik med i første omgang. Så vidt jeg kan se, kommer det til at gå langsommere med de ændringer, der er foreslået her. Det synes jeg sådan set fremgår ret klart af de svar, vi har fået hidtil. Jeg ved ikke, hvor stor betydning det har, for jeg kan ikke gennemskue, hvor mange af nettene der allerede er på vej til at blive overtaget af Energinet Danmark. Men så vidt jeg kan se, er der også tale om et besluttet hul i lovforslaget, og det handler om, at hvis en ejerandel er under 50 pct., altså hvis der sker successive ejerskift, der hver for sig udgør under 50 pct., men tilsammen mere end 50 pct., så ser det ud, som om der aldrig bliver tale om en transaktion, hvor 50 pct. skifter ejer. Det synes jeg er et hul, så vidt jeg kan gennemskue det på nuværende tidspunkt.

Til sidst blot en bemærkning om de informative energiregninger, som indgår under forskellige paragraffer. Det fremgår, at selskaberne, det er så elselskaber, varmeselskaber og gasselskaber, skal informere forbrugerne om deres årlige forbrug og sammenligne det med tilsvarende boliger og familietyper, og at formålet er at motivere til energibesparelser.

Kl. 17.30

Jeg tror bare ikke, at det kommer til at virke helt efter hensigten, som det står her. Jeg synes, at det ville være mere fornuftigt, hvis man ligesom kunne lægge ind i regningerne, at man kan se, hvor lidt energi et hus af samme størrelse kunne bruge under de nye lavenergibestemmelser.

Det tror jeg ville motivere boligejerne eller lejerne langt mere end blot at få at vide, hvad gennemsnittet er på elområdet, på varmeområdet, på gasområdet. For der er jo ikke så meget ambition i at stille efter gennemsnittet. Det, der er ambitionen, er jo at komme frem til nogle af de nye lavenergihuse.

Per Clausen (EL):

Det er rart at høre sådan en sen tirsdag eftermiddag, at der er fuldstændig enighed i Folketinget om energipolitikken, at der er fuldstændig enighed om, hvilke ambitioner man har, og at der også er enighed om, at man er vældig ambitiøs.

Enhedslisten deltager ikke i denne forbrødring på det her område. Vi synes stadig væk, at den energipolitik, vi fører i Danmark med liberaliseringen, afskaffelsen af forbrugerejerskabet osv., er en fejltagelse, der er ved at føre til, at vores energisektor kommer under kontrol af nogle ganske få store selskaber, og at muligheden for

at øve indflydelse fra forbrugernes side bliver fjernet.

Der er enkelte bemærkninger i hørings svarene fra nogle, der synes, at forbrugernes indflydelse er på vej ud, men det kan jo ikke overraskes, for det er en logisk konsekvens af den her liberaliseringsøvelse.

Liberaliseringen har selvfølgelig også den konsekvens, at lovgivningen i hvert fald ikke bliver enklere. Jeg har fornøjelsen af at være ordfører på to områder, som er blevet udsat for stor liberalisering i de senere år. Det ene er mobiltelefonområdet, det andet er det her område, og det er nok de to områder, hvor lovgivningen antager størst grad af detailkarakter og er særdeles indviklet, fordi man desperat forsøger at holde styr på markedet.

Så det grundlæggende problem i det her lovforslag er altså, at det er et led i en politik, som efter vores opfattelse er forkert. Det skal selvfølgelig ikke forhindre Enhedslisten i at forholde sig konkret til de enkelte elementer i lovforslaget – og der er da også positive elementer.

Jeg skal ikke stå her og sige, at det ikke er positivt, at man har lavet en aftale om at yde en energispareindsats, der er større, end hvis man ingenting havde gjort. Men jeg har måske alligevel lidt svært ved at forstå den store begejstring for ambitionsniveauet i den energispareindsats, når realiteten er, at det handler om, at når man ser bort fra transporten, vil man sikre, at vores energiforbrug ikke stiger. Dertil kommer så transporten, hvor det stiger.

Set i forhold til de diskussioner, vi somme tider har, når vi snakker om de miljømæssige udfordringer i Danmark både i et nationalt og et globalt perspektiv, har jeg meget svært ved at se det som et meget ambitiøst forslag.

Vi diskuterer hele tiden, om ikke man allerede nu kunne stille nogle ambitioner op, som var meget skarpere, når det gælder en række af de elementer, der indgår f.eks. i byggeriet, og dermed opnå langt bedre resultater.

Jeg har et eller andet sted på fornemmelsen, at på trods af at alle forligspartier er enige om, at det her er vældig ambitiøst, er der sikkert et par af partierne, der godt kunne tænke sig, at man både gjorde noget ved transporten og måske også gjorde noget mere ved andre elementer i den her energispareplan. Men det indgår vel i det at være med i forlig, at man roser forligets indhold, selv om det så også fører til, at man måske oversælger det.

Men lad det være sagt helt klart: Energispare delen er selvfølgelig bedre end ingenting, også fordi den indeholder en fornuftig afskaffelse af tilslutningspligt til fjernvarme for lavenergihuse, hvilket jo er en god ting.

Der er enkelte elementer i det, som vi konkret ikke er tilhængere af, eller hvor vi synes, at det er blevet rigtig dårligt. Hr. Torben Hansen nævnte et af dem, nemlig kommunernes mulighed for at igangsætte nye aktiviteter inden for forsyningssektoren, hvor vi mildt sagt synes, at det ser ud, som om det skal være meget, meget besværligt. Der står nogle steder, at det skal være let, men det er ikke altid, at det med at gøre ting lette lykkes i lovgivningen.

Kl. 17.35

Vi er heller ikke begejstrede for, at man med biomasseudbygningen som det konkrete eksempel i det her forslag har en yderligere satsning på afbrænding af halm. Vi mener stadig væk, at det er en forkert anvendelse af halm at brænde det af i stedet for at bruge det til jordens genopbygning. I modsætning til det store flertal her i Folketinget opfatter vi ikke halm som affald, der skal brændes af, men som noget, som skal indgå i jordens genopbygning.

Alt i alt er vores holdning til det her lovforslag, at det ikke er det, der kan kaste hverken Enhedslisten eller ret mange andre ud i den store ophidselse. Det bliver sikkert langt mere spændende, når vi skal diskutere den samlede energistrategi og energiplan, som jeg har forstået at et stort flertal her i Folketinget vil fremlægge.

Vi ser naturligvis frem til at få en diskussion af det, som med udgangspunkt i det, der indtil nu er kommet fra ministeren, og de udtalelser, der er kommet fra andre, uden tvivl af et stort flertal i Folketinget vil blive karakteriseret som visionært og perspektivrigt. Men jeg har nu stadig væk min tvivl om, hvorvidt vi kommer så langt med det.

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Det er rigtigt, som flere af ordførerne har sagt, at det stort set alt sammen er forligsstof. Det er også et forsøg på med et meget omfattende lovforslag at få fastsat nogle regler, som vi kan administrere.

Det er bestemt også rigtigt, hvad der er sagt af flere af ordførerne, at det er meget kompliceret materiale, der er udsendt med lovforslaget, og at det i allerhøjeste grad egner sig til udvalgs-

arbejde. Og jeg skal garantere for, at vi fra ministeriets side vil gøre alt overhovedet for at give de bedste svar overhovedet.

Fru Charlotte Dyremose talte om det brede samarbejde, som hun sætter pris på. Jeg kan sige, at det gør jeg også, og det samme sagde hr. Torben Hansen.

Jeg havde sådan set forberedt en ganske lang tale til det her, men da det gik så hurtigt, har jeg koncentreret mig om at skrive mange af de spørgsmål, der blev stillet til mig, ned, om end langt de fleste af dem skal besvares skriftligt. Vi har noteret os dem, så vi kan indlede den del af udvalgsarbejdet allerede nu.

Hr. Torben Hansen var glad for traditioner, og det har flere sagt om de brede energiaftaler, vi har lavet; jeg kan sige, at det er jeg også.

Hr. Per Clausen var sådan set den eneste, der var uenig i det, men jeg var lige ved at kunne høre, at han faktisk støttede lovforslaget. I hvert fald var han, sagde han, rimelig positiv, og det kunne ikke hidse ham op. Det er vel det tætteste, man kommer en støtte fra hr. Per Clausens side, og det glæder jeg mig så over.

Så sagde hr. Torben Hansen noget, som undrede mig lidt. Han sagde, at energispareaftalen var en mindre aftale. Det synes jeg faktisk ikke den var. Jeg kan huske, hvordan vi sad og bokkede med den i meget lang tid, og jeg synes i den forbindelse, at vi nåede en meget flot aftale. 1,75 pct. pr. år er dog en meget væsentlig besparelse.

Jeg kan huske, at hr. Torben Hansen under forhandlingerne brugte udtrykket, at vi knækker kurven, og sagde, at det var et meget vigtigt mål for Socialdemokratiet, og at det sådan set er det, vi har nået. Det er rigtigt.

Så talte hr. Torben Hansen om disse landvindmølleparker og om at få demoplads til dem, og jeg har længe været enig i, at dem skal vi finde. Jeg ved, at det er en del af planloven, som er miljøministerens opgave, men jeg tilkendegav på Ingeniørforeningens opstart på Energiår 2006, som de kaldte det, at vi i løbet af 2006 ville finde disse pladser. Det synes jeg er rimeligt at branchen kan forvente.

Fru Tina Petersen kan jeg ikke se i salen. Hun var bekymret over nogle af høringssvarene, men det var måske nogle af de samme bekymringer, som fru Anne Grete Holmsgaard havde, nemlig at der ikke helt var enighed om energispareplanen blandt de organisationer, som var omfattet af den.

Jeg ved ikke, om det er rigtigt, men jeg kan i hvert fald bekræfte, at Dansk Fjernvarme har

stillet nogle meget betydelige spørgsmål til dette og sagt, at de var uenige, til trods for at de var med i de indledende forhandlinger. Jeg har derfor i dag givet mine medarbejdere besked på at indkalde formanden for Dansk Fjernvarme, Uffe Bro, så vi kan få set på problemerne og fundet en løsning. For selvfølgelig skal Dansk Fjernvarme være omfattet af den aftale, som alle de andre i branchen er.

Så stillede hr. Martin Lidégaard dette interessante spørgsmål om disse net, nemlig hvor mange af dem der var overtaget, og hvor mange af dem der ikke var, altså omfanget af alt dette her. Det spørgsmål er for teknisk til, at jeg kan svare på det her, men også det spørgsmål er registreret, og det vil blive besvaret. Da jeg kan forstå, at de svar, vi har givet hidtil på § 20-spørgsmål, ikke har været uddybende nok, skal jeg give tilsagn om, at de bliver mere uddybende.

Hr. Martin Lidégaard spurgte også til dette om demoplads, og det har jeg så svaret på.

Kl. 17.40

Så var fru Anne Grete Holmsgaard inde på den, synes jeg, interessante tanke om forbrugersiden, altså om det er nok at informere om, hvordan gennemsnittet ligger i forhold til en selv. Og det kan godt være, at hvis vi kun følger den tankegang, så går det ikke nedad. Det kan godt være, at der skulle være en ekstra spalte i det svar, forbrugerne får. I hvert fald ved fru Anne Grete Holmsgaard, at det ligger mig meget på sinde at kommunikere ordentligt, uanset om vi taler om trafik eller energi, og jeg synes, at vi skal se på det i udvalgsarbejdet.

Jeg tænker meget ofte på den energicamp, som jeg selv besøgte i november. Der viste de beregninger, der blev lavet, og som vil blive fulgt op, at man kan komme endog meget langt ned, og derfor synes jeg, at det er en overvejelse værd, om det kan lade sig gøre rent teknisk. Jeg kan ikke svare på det, men jeg synes, at det er en interessant iagttagelse, som vi skal følge op på.

Endelig sagde hr. Per Clausen, at ambitionsniveauet, 1,75 pct. i besparelse om året, ikke var nok. Jeg må sige, at det undrer mig altså lidt, for jeg synes faktisk, det var ganske flot, at vi nåede sådan et bredt forlig, og vi var fuldstændig enige om, at det var den vej, vi skulle.

Jeg mindes da, at de var meget stolte i Europa-Kommissionen, da de selv kom med et forslag, der hed en besparelse på 1 pct. Uden at skulle referere fra møderne i Kommissionen kan jeg sige, at der var temmelig mange, der bed mærke i, at jeg sagde, at vi i Danmark lige havde

vedtaget en plan i fællesskab, næsten alle partier, på 1,75 pct. Der var mange, der undrede sig over, at det kunne lade sig gøre, men så tror jeg, at det bliver Danmark, der sætter trenden fremover, og det er jeg bestemt glad for.

Dermed vil jeg undgå den lange svartale, for det rigtige svar er, at vi skal se på det her under udvalgsarbejdet. Det er et meget kompliceret forslag, som har utrolig mange forgreninger, og derfor egner det sig bestemt til udvalgsarbejdet. Og uanset om det er spørgsmål fra udvalget, eller det er samråd, er jeg naturligvis til rådighed.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg vil gerne kvittere for ministerens løfte om at prøve at kigge lidt på status for de regionale net.

Det andet spørgsmål, jeg stillede, handlede ikke om demomøllerne – men det skal jeg ikke fortænke ministeren i – det handlede faktisk om udskiftning af landmøllerne generelt.

Det var jo sådan, at vi i forbindelse med det her forlig besluttede, at vi skulle udskifte landmøllerne, sådan at vi kunne få en større kapacitet og mere moderne og færre møller. Og det er udpegningen af pladser til, hvor de nye møller skal stå, der har stået fuldstændig stille, bl.a. fordi amterne har været lidt handlingslammede. Nogle amter har i hvert fald været det i forbindelse med kommunalreformen. Vi frygter, at vi slet ikke kan opfylde den del af forliget, hvis ikke vi gør noget.

I sidste ende må vi så vedtage landsplandirektivet, og det er jo ikke nogen smuk løsning. Det er der ikke nogen af os der ønsker. Men vi kan ikke leve med, at den del af forliget ikke bliver opfyldt, så det var den, jeg spurgte om.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Martin Lidegaard, og den yderste konsekvens er, at vi må ændre landsplandirektivet. Men jeg håber, at amterne, nu hvor de har fået sundet sig lidt og i hvert fald fungerer i 2006 med, kan indse, at det er nødvendigt, at vi får lavet det her. Ellers vil der komme et landsplandirektiv, for jeg er overbevist om, at det vil miljøministeren være enig i.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Så vil jeg i hvert tilfælde godt sige, at for os er det afgørende, at det er vigtigt både at få de-

monstrationspladser til nye nulserier, og hvad de ellers hedder, og pladser til udskiftningsmøller på plads i år. Jeg er glad for, at ministeren gentog det, han sagde i Ingeniørforeningen, at det vil blive løst i 2006. Jeg mener så, at det skal løses i første halvdel af 2006.

Det er faktisk et stort problem, at vi allerede nu har set, at der er et firma, det tyske Siemens, der har måttet placere det gamle Bonus i Nordnorge for at finde en plads til at afteste en nulserie. Det går simpelt hen ikke, for vi risikerer at undergrave en meget stor og vigtig industri, hvis vi ikke får det her løst. Så jeg vil være glad, hvis ministeren ville sige, at det bliver løst i første halvdel af 2006.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Da jeg gav det tilsagn i Ingeniørforeningen, syntes jeg, at jeg gik meget langt, for jeg vil også være sikker på, at jeg kan leve op til det, jeg lover. Der er 4 måneder tilbage af første halvdel af 2006, og jeg synes, at det ville være rigtigt at nå det i første halvdel, men om jeg kan nå det, kan jeg ikke svare på. Men det ville være det rigtige.

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er jo trods alt næsten 2 år siden, vi indgik aftalen. Vi indgik den i slutningen af marts 2004, så man må faktisk sige, at amterne har haft meget lang tid til det, og på et eller andet tidspunkt må vi vel trække en streg i sandet og sige, at nu har de altså haft tid nok.

Jeg synes, at vi i fællesskab skal arbejde efter at sige: Her i foråret gør vi status, og hvis forholdene ikke er tilfredsstillende, må vi også udstede et landsplandirektiv. Vi skulle måske have gjort det allerede fra starten, for det er en sag, hvor der er så store nationale interesser på spil, at man ikke kan trække den i ørerne.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg kan kun gentage, at jeg i virkeligheden er enig med fru Anne Grete Holmsgaard, men at give et løfte om, at vi kan gøre det så hurtigt, kan jeg altså ikke. Men jeg er enig i, at det er en meget ringe måde, amterne har behandlet denne vigtige sag på.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energifpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 22. februar 2006, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.47